

AMETIÜHINGU-KOMITEES

A/ü. komitee koosolekul 15. novembril oli päevakorras ametiühingubüroode tööplaanide läbiarutamine ja kinnitamine. Vaeti ka aruandlus-valimiskonverentside tulemusi ning neil esitatud puuduste kõrvaldamist.

Otsustati kinnitada valimiste tulemuste kokkuvõte, süstemaatiliselt jätkata esitatud ettepanekute ja kriitiliste märkuste läbiarutamist, tõhustada tööd a/ü.-aktiiviga,

korraldada 21. ja 22. detsembril nääripeod õppejõudude, teenistujate ja üliõpilaste lastele. Peod organiseeritakse teaduskonniti. Lähemalt võib informatsiooni saada teaduskondade a/ü. büroodest.

Kriitilisi märkusi sai osaks olukorrale söökla.

Märgiti vajadust parandada a/ü.-aktiivi väljaõpet. Järgmine aktiivikooli õppus toimub 22. novembril kell 15.30. Külal on Vambola Pöder.

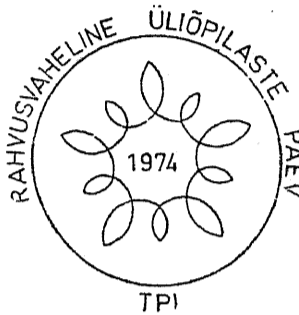
IVO KARLEP
TM-51

Mälumäng

Pühapäeval, 17. novembril oli TPI aulas nii saal kui lava rahvast täis. Rahvusvahelise üliõpilaspäeva puhul oli nõuks võetud kindlaks teha, millises Eesti suurkoolis need kõige targemad tudengid siis õieti koos on.

Kui ansambel Peeter Väljaku juhatusel oli pisut publiku tuju tõstnud, võtsid vaprad jõukatsumajad ja auväärne žürii laval kohad sisse. Õigust mõistma olid seekord kutsutud Hardi Tiiduse peakohtunikuna ja tema abimeesteks Arvo Ratas-sepp TRK-st, Leo Gens ERKI-st, Inno Otram TPedI-st ning tudengid Inor Grjazin TRÜ-st ja Rutt Onnapuu TPI-st. Õhtu juhtimine oli Liivi Liivaku käes ELKNÜ Keskkomiteest.

Ülejäänud Eesti suurkoolide esindasid koondvõistkonnad, TPI poolt proovis iga teaduskond peale ehitusmeeste omal käel õnne. Kaasa liiua võisid ka vapramad publiku seast — selleks otstarbeks olid Tiiduse varuks viis eraldi küsimust. Võistkonnad said aga 20 pählit katki pureda. Kui piisavalt oli pead mur-

tud ja õed Lippused ning Priit Pedajas võistluspingses ajudele pisut lõdvestust pakkunud, selgusid ka tulemused. Kõige targemaks osutus seekord TRÜ võistkond koosseisus: Peeter Olesk (eesti filoloogia III kursuse), Mart Peips (keemia V kursuse) ja Jaak Viisur (majanduse V kursuse). Teiseks jäi EPA, kolmandaks TPI majandusteaduskond. TPI patrioodina ei saa käesolevate ridade autor jätta nimetamata, et Hardi Tiiduse kinnitust mööda võitnuks TPI koondvõistkond kogu mängu 14 punktiga (TRÜ jõudis koguda 12).

Õhtule pani punkti Peeter Väljaku ansambel.

PAUL OJA
LE-51

PLENAARISTUNG

leidis aset esmaspäeval, 18. novembril ja oli üliõpilaspäevade programmi üks viimaseid üritusi. Istungit juhtisid ELKNÜ TPI komitee sekretär T. Masing ja tema asetäitja E. Rõigas. Sõnavõtjatest astus esimesena üles K. Hook, EKP Tallinna Lenini rajooni komitee esindaja, kes andis ülevaate rahvusvahelisest noorsooliikumisest. Kokkutatud kuulsid huvitavaid fakte mitmesugustest organisatsioonidest ja rühmitustest, millesse kogu maailma noored on koondunud, erinevatest sihtidest, mis nad endale seadnud, omapärastest võitlusvormidest, millega välja tullakse.

Ehitusteaduskonna esimese kursuse üliõpilane A. Krigul kõneles RÜL-ist — kõige laiahaardelisemast ja demokraatlikumast üliõpilasliidust.

Oma muljeid ÜLNÜ XVII kongressilt jagas kuulajatele A. Raa — TRÜ üliõpilasliidu esimees.

Tervitussõnad instituudi rektoraadi nimel ütles parteikomitee sekretär B. Hiire ning soovis üliõpilastele kordaminekut kõigis ettevõtmistes.

Lõpetuseks rääkis E. Rõigas leninlikust õppetunnist, mis lähemal ajal viiakse läbi kõigis õpperühmades.

URMI REINDE

AMETIÜHINGUKOMITEE KOOSSEIS

Esimees: Laine HANSALU (A-IV-105, telef. 536-367). Esimehe asetäitja: Tõnu RAAG (MP-51), asetäitja organisatsioonilise massilise töö alal: Ott ALASOO (Kalinini 101, 743-41), asetäitja ideoloogilise töö alal: Evgenia LOOV (A-III-203, 532-956), asetäitja töö ja palga küsimustes: Eino TONISMÄE (Kalinini 101, 740-54).
Õppe- ja teadusliku töö komisjon.
Esimees: Olav AARNA (A-II-311, 532-435). Liikmed: Arnold VÄLLO (A-V-226, 532-639), Viljar MEISTER (KM-71).
Kultuuritöö komisjon.
Esimees: Silvia HIIBUS (A-IV-209, 532-724). Liikmed: Jüri LAMP (Kalinini 101, 740-53), Anatoli GALETA (AV-57), Toomas SAAL (TE-11).
Õlmekomisjon.

Esimees: Matti KURM (A-II-306, 532-463). Liikmed: Ülo NIINE (A-II-226, 532-508), Rein KUUSIK (A-IV-119, 532-676).
Ühiselamukomisjon.
Esimees: Andres LAANSOO (A-V-223, 532-153). Liige: Ants VIILUP (KO-31).
Töökaitsekomisjon.
Esimees: Arvo JAANSON (A-II-207, 532-151).
Välissuhete komisjon.
Esimees: Gennadi SAKS (TP-51), liige: REIN HEINASTE (EE-15).
Laste- ja naistetöö komisjon.
Esimees: Senta REEDER (A-II-125, 532-002), laekur: Hilda PAUTS (A-I-108, 532-572).
Aktiivi väljaõpe: Harri KÄÄR (Kalinini 116, 744-32).
Informatsioonisektor: Ivo KARLEP (TM-51).

Spordiklubi konverentsiks

TPI Spordiklubi tööd arutas hiljuti instituudi parteikomitee. Arutelul konstateeriti, et parteikomitee otsused ja soovitusel instituudi spordikollektiivi struktuuri täiustamisel, ürituste kindla süsteemi väljakujundamisel ning aktiivi tööle-rakendamisel on täidetud.

Märgiti spordiklubi ja tema aktiivi sibi-kindlust ja leidlikkust spordi ja kehakultuuri osa ning kasvatusliku mõju suurendamisel instituudis. Tõsteti esile häid tulemusi massispor-dis, selle lähendamisel üliõpilastele deviisi all «Sport igasse õpperühma!» Tublit tööd teevad teaduskondade kehakultuurikollektiivide nõukogud, hooldusõppejõud ning enamuse spordiorganisatooreid. Massi- ja tervisespordi nimel väärivad igati toetust õpperühmadesisesed ja rühmadevahelised võist-lused, samuti teaduskondade kõige mitmesugusemad üritused.

Mitmetele teistele ühiskondlikele organisatsioonidele seati eeskujuks ka mõningaid spordiaktiivi töö vorme (spordiorgani-saatorite atesteerimine, ühiskondlike spordikohtunike ja spordiorganisatoore ettevalmistamine ÜET kaudu jne.) ning paremate aktivistide, sportlaste ja kollektiivide äramärkimist ja stimuleerimist. Sisukamaks on muutunud sotsialistliku võistluse organiseerimine.

Heaks peeti spordiklubi koostööd kehalise kasvatus ka-teedriga, mis on taganud VTK normatiivide normaalse soori-tamise, paljude spordiürituste heatasemelise läbiviimise ning aidanud oluliselt kaasa sportlikele saavutustele. Sisukamaks on muutunud koostöö ELKNÜ TPI komiteega ja ALMAVÜ komiteega.

Heaks kiideti ka sportlike ürituste korraldamine ja neist osavõtmine mitmesuguste tähtpäevade ja nõukogude rahva elus tähtsate sündmuste tähistamiseks.

On endast mõistetav, et saavutatu kindlustamine ja edasi-arendamine seonduv alati ka vajadusega teha tööd kitsas-kohtadest jagusaamiseks. Parteikomitee soovitas spordiklubil ja selle aktiivil

● pöörata suuremat tähelepanu neile õpperühmadele ja um-bes kolmandikule üliõpilastest, kes ei tegele pidevalt spor-diga;

● analüüsida sügavamalt õpperühmade ja teaduskondade osa-võttu spordist olemasolevate võimaluste paremaks kasutami-seks;

● veelgi suurendada tähelepanu ja praktilist abi neile ala-dele, kus sportlaste, treenerite ja materiaalse baasi tõttu on olemas vajalikud eeldused silmapaistvamate sportlike tule-muste saavutamiseks esindusspor-dis;

● jätkata tööd VTK normatiivide täitmise organiseerimisel nii üliõpilaste, õppejõudude kui ka teenistujate hulgas;

● tugevdada propagandat ja organiseerida tervisespordi üri-tusi (rahvamaikad jms.), aidata kaasa sporditegevuse tõhus-tamisele ühiselamutes;

● pidada alati silmas nii aktivistide kui ka sportlaste puhul nende edasijõudmist õppetöös ja kohta õppe- või töökollek-tiivis.

TPI parteikomitee soovib spordiklubi konverentsile head kordaminekut, loodab sellelt sisukaid mõtteid ja otsuseid.

BERNHARD HIIRE
TPI parteikomitee sekretär

TEHTUT HINNATES

TPI Spordiklubi on jõudmas järjekordsesse vahefiniisise-27. novembril koguneb meie spordiaktiiv instituudi aulasse spordiklubi XVII konverentsile, et hinnata tehtut ja kavandada uusi plaane järgneva etapiks.

Heites pilku möödunud kaheaastasele perioodile võime rahuldustundega konstateerida edasiminekut enamasti kõikides sporditöö valdkondades.

Rõõmu teeb see, et meie spor-diklubi on aasta-aastalt kasva-nud ja tugevnenud. Täna on TPI Spordiklubi ridades enam kui 4700 liiget. See aga tähendab, et oleme muutunud üheks massilisemaks ühiskondlikuks organisatsiooniks instituudis.

Iga organisatsioon on midagi väärt vaid siis, kui ta tegutseb. Olemegi püüdnud oma tööd korraldada selliselt, et igal klubi liikmel oleks võimalik kaasa lüüa sportlikel ja tervistavatel üritustel. Kõige kättesaadavama-s sporditegemise vormiks on meil kujunenud õpperühmadevahelised kompleksvõistlused. Viimaste korraldamises on seni esirinnas sammunud elektro-automatika-, keemia- ja majandusteaduskonnad.

Instituudisiseses massispor-dis viimastel aastatel toimunud nih-keid peegeldavad järgmised andmed. Võistlusi ja üritusi oli 1971/72. õppeaastal 184, 1972/73. õ.-a. — 240, 1973/74. õ.-a. — 226. Osavõtjaid vastavalt 16097, 24771, 25123.

Aruandeperioodi üheks kesk-semaks südamuseks oli TPI Spordiklubi 25. aastapäeva tähistamine 1973. aasta kevadel. Teaduskondadevaheline teate-jooks Koplist Mustamäele, pidu-lik aktus, kohtumisõhtu spordi-klubi veteranidega ja päeva-kohase näituse korraldamine aitasid kindlasti kaasa instituudi

kollektiivi liikmete spordimeel-suse edasisele süvenemisele.

Eredaid lehekülgi on TPI spordikroonikasse kirjutanud meie tippsportlased. Priit Torasoni maailma-, Viljar Looori, Jüri Kravetsi, Tatjana Dolotovskaja Euroopa- ja Kiira Kõrmi NSV Liidu meistri tiitlid, TPI võrkpallimeeskonna kõigi võimalike tiitlite võitmine vaba-riigis ei ole kaugeltki täielik loetelu meie tublide sportlaste edusammudest viimase kahe aasta jooksul.

Saavutuste taga tuleb näha paljude eesrindlike spordipeda-googide (J. Dudkin, J. Kalamägi, O. Ernesaks, R. Toomasel, H.-M. Pajumägi, V. Peegel, H. Kaselaan, A. Rõbakov, A. Tšesnokov jt.) ning ühiskond-like aktivistide (A. Olli, I. Märtson, T. Härm, M. Ser-vinski, A. Kilk, P. Tõnsberg, K. Vaikjärv, M. Pauning, A. Tamm, E. Mäekivi, A. Raig jt.) loovat ja väsimatut tööd.

Saavutuste meenutamine on mitte üksnes meeldiv, vaid ka vajalik toiming, sest õiglaselt hinnatud töö innustab uuteks tegudeks. Selles suhtes on spordiklubi juhatus püüdnud maksimaalselt ära kasutada kõiki võimalusi, et mitte jätta meie tubli spordiaktiivi ees võlgla. Mõõdund aruandeperiood andis meile esimesi spordiklubi au-vimplit ja teenetemärgi lau-reaate, kelle silmapaistev töö kehakultuuri edendamisel TPI-s jääb nüüdsest järgimistvääriva eeskujuna alatiseks spordiklubi annaalis.

Kavandades spordiklubi XVII konverentsil uut tegevusprog-rammi, ei tohi unustada, et selle realiseerimine langeb ajale, mil kogu meie kodumaa hakkab pidulikult tähistama saksa-fašismi üle saavutatud ajaloolise-

(JÄRG 3. LK.)

Oktoobriaktusel anti kahe-le meie kollektiivi liikmele — filosoofia kateedri professor-konsultandile OTTO STEINILE (ülal) ja NLKP ajaloo kateedri dotsendile ADOLF PÄSSILE üle TÖOVETERANI MEDAL.

P. RAUKASE fotod.

24. novembril 1944 vabastati Eesti NSV täielikult fašistidest

● TPI raamatukogu sektori-juhataja, kaardiväe erualampolkovnik ANTON LAUR.

Suure Isamaasõja puhkedes teenisin komandandina Punaarmee 22. Eesti territoriaalse laskurkorpuse 171. laskurpolgus Petseris. Seal siirdusime 28. juunil 1941. Irboska ja Pihkva kaudu Slavkovitši rajooni, kus asusime kaitsele. Alates 8. juulist ründas meid pidevalt vaenlase 56. motoriseeritud korpus. Järgnesid rängad lahingud Slavkovitši, Porhovi, Dono, Morino, Staraja Russa ja Pola rajoonis, milledest võtsin osa polgu staabiülema abina ja asetäitjana.

7. septembril 1941. sain Beglovo jaama juures raskesti haavata ja viibisin ravil Jaroslavis ja Gorkis. Kui olin tublide arstide abiga jälle jalule saanud, suunati mind õppima kõrgematele kursustele ja seejärel

1942. a. algul Uraali sõjaväeringkonna staabi kaudu Poršino sõjaväelaagrisse, kus formeeriti 7-ndat Eesti laskurdiviisi. Mind määrati diviisi esimesesse, 27. laskurpolku. Polgukomandöri major K. Grossmanni korraldusel asusin laagrisse saabuvatest ENSV nõukogude aktiivi liikmetest ja teistest mobiliseeritud organiseringima polgu ja ühtlasi ka diviisi esimest roodu. Selle tööga valmis saanud, määrati mind polgu staabiülema abiks, kelle-na tegin kaasa rasked Velikije Luki vabastamislahingud. Peale lahinguid edutati mind polgu staabiülemaks. 1943. a. septembris määrati mind 7. Eesti laskurdiviisi staabi ülema asetäitjaks luure alal. Sel ametikohal olles võtsin osa Eesti NSV ja Kuramaa vabastamise lahingutest kuni võidu saabumiseni ja vaenlase täieliku kapituleerumiseni.

Sõjapäevadest on kõige eradamini jäänud mällu Emajõe hästi ettevalmistatud forsseerimine 17. septembril 1944. a., raske ja pingeline lahing Mustvee linna vabastamisel 19. septembril 1944. a. ja Muhu ja Saaremaa vahelise, 3 kilomeetri laiuse väina forsseerimine vaenlase tugeva suurtükiväe all 5. oktoobril 1944. a.

Sõjakeerises olid paljud Punaarmee võitlejad, nende hulgas ka mina, kaotanud sidemed oma perekondadega. See mõjus rusuvalt ja põhjustas muretsemist, üksindustunnet. Suur tähtsus oli asjaolul, et saime viibida tublis rindekollektiivis, mis kujunes aja kestel ühiseks suureks perek. Iga sõdur ja ohvitser võis olla kindel, et kui

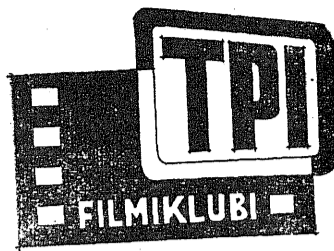
tema lahingus hätta satub, siis teised kaaslased teda kas või oma elu hinnaga päästavad. Nii juhtus ka lahingus Velikije Luki lähisel Lõtševo külas, kus kapten R. Jalasto oma automaadist tulistades hoidis süvendisse sattunud tankist eemale sakslasi, kes tahtsid tanki põlema süüdata. Tank ja selle meeskond päästeti, kuid sm. Jalasto hukkus viimasel minutil.

Sõjas kujunenud rindesõprus, mis väljendub vastastikusel lugupidamises ja abivalmiduses, kestab kindlasti kuni surmani. Selle sõpruse nimel ei pea rindesõbrad kunagi raskes ka pikki retki, et aegajalt, kas või ühekski päevaks jälle kokku tulla, et see päev taas üheskoos veeta, vestelda ja meenutada.

TPI-see määrati mind sõjalise kateedri vanemõpetajana-õppeala juhatajana tööle oktoobris 1950. Töötütingimused olid instituudis sel ajal hoopis raskemad. Ruumikitsikus oli väga suur, õppetöö toimus 2-3-s vahetuses. Õppetöökoda asus keldrikorrusel, kus põrandalaudade alla kogunes vesi. Söökla oli üsna väikene. Suuri raskusi oli Balti jaama juurest Koplisse sõitvatele trammidele saamisega, eriti hommikuti. Suure rüüna tõttu oli õnnetusigi. Polnud sel ajal kerge ei instituudi juhtkonnale ega kogu kollektiivil.

On hea meel, et aastate kestel on tänu instituudi juhtkonnale energilisele tegevusele ja kogu kollektiivi kaasaaitamisele loodud õppimiseks ja töötamiseks hoopis lahedamad võimalused.

Kohtumine MARK

SOOSAAREGA

Mark Soosaart võib praegu kahtlemata pidada meie filmimehiks number üks. Kinnituseks mõned faktid.

● Intervisiooni *Grand Prix* — «Merevaigust laine» — Intervisiooni VII filmifestivalil «Inimene ja meri» Riias 3.—6. sept. k. a.)

● ELKNÜ 1974. aasta kirjandus- ja kunstipreemia. «Merevaigust laine» tuli «Eesti Telefilmile» värviliste dokumentaalfilmide «Kihnu naine» ja «Vaarao sõjavägi» eest. Mõlemad on autorifilmid — stsenaarist, režissöör ja operaator Mark Soosaar.

12. novembril oli ELKNÜ preemia värske laureaat koos oma filmidega külas meie filmiklubis.

«Eesti talufilm» sai nagu sisejuhatuseks kõikidele järgnevatele filmidele, sest vaatamata erinevatele tegelastele ja keskondadele on ju kõigis Mark Soosaare teostes kesksel kohal inimene, tema suhted maa ja merega, armastus kodu ja sünnimaa vastu, tema usk tulevikku.

Mark Soosaar lõpetas üleildulise filmiinstituudi operaatori erialal 1972. a. Diplomitööna valmis «Kuldrannake.» See on film vanadest eesti rahvalauludest tänapäeval, nende kohast

tänase inimese elus. Jällegi tuleb välja mõte, mis leidis kinnitust ka «Kuldtõllas»: ei tohi kaduda esisade laulud, kombed, tavad.

Järgnes film «Mees ja naine» (ei maksa segi ajada Prantsuse režissööri Claude Lelouch'i samanimelise filmiga, mis linastus klubis eelmisel hooajal). Kõnes olev film oli tore paroodia, milles ei puudunud ka ironia meie ja välismaa filmimeeste kohta. Nii Antonioni kui ka Hitchcocki, Kalatozovi ja ka mitmete eesti kineastide töödele iseloomulikud jooned olid tabatud nii täpselt, et saalitäis rahvast reageeris filmile tugeva aplausiga.

Ja lõpuks «Kihnu naine» — filmipoeem väikesest saarest, Kihnu naise poeetiline monoloog, lüüriline jutustus kõigist Kihnu saare naistest. Nii on filmi nimetatud Riia festivalil. See on film, mida pole võimalik ümber jutustada. Terviklik teos, milles kaadrikompositsioon, värv ja heli (helirežissöör Enn Säde) loovad harmoonilise poemi. «Kihnu naine» tekitab vaatajais mitmeid küsimusi, millele autor filmiklubi õhtul vastas meeldivalt lihtsalt ja põhjalikult.

REET RISTLAAN
TP-11

LUDVIG SCHMIDT - 80

on teda autasustatud medaliga «Leningradi kaitsmise eest».

Ajavahemikul 1942—1944 töötas Ludvig Schmidt dotsendina Kaasani Keemilis-Tehnoloogilises Instituudis. Alates 1944. aastast on juubilar pedagoogiline tegevus tihedalt seotud Tallinna Polütehnilise Instituudiga. Algul töötas ta siin dotsendina ja füüsikalise keemia kateedri juhatajana. 1944 aastal määrati ta ka keemia-mäeteaduskonna dekaaniks. 1946. aastal kinnitati Ludvig Schmidt instituudi direktori asetäitjaks õppe- ja teadusliku töö alal, aastatel 1951—1960 oli ta instituudi direktor. Nendel rasketel sõjajärgsetel aastatel, mil juubilar töötas meie instituudis vastutavatel ametikohtadel, tuli tal ära teha tohutu organiseeriv ja pedagoogiline töö, et luua uus, nõukogulik kõrgem õppeasutus, kus nii õppejõudude erialane kvalifikatsioon kui ka ideelis-poliitiline tase vastaksid aja nõuetele.

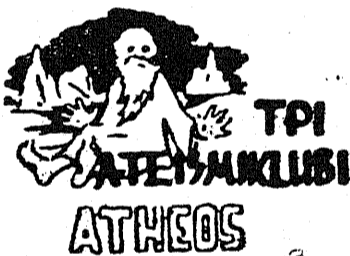
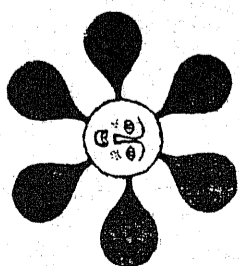
Võib julgelt väita, et enamik meie instituudi praegusi õppejõude on olnud dots. Ludvig Schmidt õpilased. Märkimata ei saa jätta ka juubilarit osa instituudi perspektiivsel väljarendamisel.

Teaduslikku tööd alustas Ludvig Schmidt 1928. aastal Leningradi Ülikoolis tuntud füüsikalise keemia professori M. S. Vrevski käe all. Hiljem jätkus teaduslik uurimistöö Leningradi Keemilis-Tehnoloogilises Instituudis koos professorite K. P. Mištšenko ja V. J. Kurbatoviga. 1940. aastal kaitses juubilar nimetatud instituudi juures kandidaadiväitekirja. Praeguse ajani on dots. Ludvig Schmidtilt ilmunud üle paarikümne teadusliku töö, enamuse neist käsitleb aur-vedelik tasakaalu küsimusi. Ta on ka mitmete õpikute ja muude õppematerjalide autoriks.

Eraldi peab märkima juubilarit aktiivset ühiskondlik-politilist tegevust. Juba 1917. aasta lõpul, kui Eestis kehtestati esmakordselt nõukogude võim, võttis ta aktiivselt osa nõukogude võimuorganite tööst. NLKP liikmeks astus ta 1939. aastal. Sõjajärgsetel aastatel on Ludvig Schmidt korduvalt vallitud Eesti NSV Ülemnõukogu saadikuks, samuti EKP Keskkomitee liikmekandidaadiks ning EKP Tallinna linna- ja rajoonikomitee liikmeks. Tuleb mainida, et veel praegugi on ta D. I. Mendelejevi nim. Keemia Seltsi TPI algorganisatsiooni juhatuse esimees.

Ludvig Schmidt on autasustatud peale eelpoolnimetatud medaliga «Leningradi kaitsmise eest» veel Tööpunalipu ordeniga, ordeniga «Austuse märk», medalitega «Eeskujuliku töö eest Suures Isamaasõjas» ja «Eeskujuliku töö eest» seoses V. I. Lenini 100. sünniaastapäevaga. Dots. Ludvig Schmidt teeneid noore põlvkonna kasvatamisel on mitmel korral ära märgitud Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga. Soovime kogu instituudi pere nimel juubilarile palju-palju õnne ja tugevat tervist edaspidiseks!

FÜÜSIKALISE KEEMIA KATEEDER

Reedel, 15. nov. toimus «Pikos» järjekordne «Atheos» klubi õhtu, kuhu sedapuhku oli kutsutud NSVL Ministrite Nõukogu juures asuva Usuasjade Nõukogu Eesti NSV voliniku asetäitja Kalju Oja.

◆ G. TSISTJAKOVA ◆

Sõbrad

Me õppisime koolis — Miša, Alik, Ljuda, Tanja ja mina. Olime head sõbrad. Sageli unistasime, kes kelleks saab.

«Mina saan tsirkuseartistiks!» unistas Miša.
«Mina saan kosmonaudiks!» unistas Alik.

«Mina saan matemaatikuks!» unistas Ljuda.
«Mina saan ränduriks!» unistas Tanja.

«Mina saan leiduriks!» unistasin mina.
Peagi lõpetasime kooli ja läksime suurkoolidesse unistusi ellu viima.

Miša astus polügraafiainstituuti.
Alik — pedagoogilisse.
Ljuda — toiduainete tööstuse instituuti.

Tanja läks õppima energeetikat.
Aga mina — võõrkeeli.

Pärast viieaastast õppimist ja kaheaastast töötamist hakkasime unistusi ellu viima. Töötasime:

Külaline andis väga sisukad ja köitvad vastused arvukatele küsimustele, mis puudutasid usuarorganisatsioonide ja riigi vahetunde, Eesti koguduste sidemeid liiduvabariikide ja välismaa kogudustega, noorte ja usu vahetunde jpm.

Toimus traditsiooniline viktooriin, mille käigus tuli õhtust osavõtjatel oma teadmised usuasjadest paberile panna.

K. Oja nimetas lõpuks parimad küsimused, mille esitajatele olid välja pandud auhinna.

RIINA SVARJOVA
VAMBOLA KIRS

Miša — džokina.
Alik — džässmuusikuna.
Ljuda — fotograafina.
Tanja — laujuhatajana.
Mina — treenerina.
Nii elasimegi. Abiellusime, sünnitasime lapsi, läksime lahku, viie aasta pärast saime kokku. Läks jutuks ühest ja teisest, kes kuidas elab, millelega tegeleb...

«Mina,» räägib Miša ja siltab viimase moe järgi õmmeldud inglise ülikonda, «olen teaduste kandidaat».

«Aga mina,» räägib Alik ja süttab väga kalli sigari, «olen vanemreferent».

«Aga mina,» räägib Tanja prantsuse kosmeetika särades «olen teeneline kunstnik».

«Aga mina,» räägib Ljuda ja mängib kuldsõrmustega, «olen osakonnajuhataja».

«Aga minul,» räägin mina «on kõige defitsiitsem elukutses. Mina olen koristaja.»
Ja sõitsin isiklikus «Volgas» minema.

«STUDENTSESKI MERIDIANI»

SPORDIKLUBI KONVERENTSIS

TEHTUT HINNATES

(algus 1. lk.)

võidu XXX aastapäeva ja samal ajal alustab ka otsest ettevalmistamist 1980. a. olümpiaks. Olümpiamängude tõelist hõngu saab tunda ka meie Tallinn. Kõik need erakordsed sündmused annavad uut innustust kehalise kasvatus ja spordi edasise arengule TPI-s. Uue spordihoone käikulaskmisega avarduvad meie kollektiivi sportimisvõimalused veelgi.

Uute töösuundade kavandamisel on esmane ülesanne instituudi kollektiivi spordimeelsuse kujundamine. Loeme end külalt sportlikuks õppeasutuseks, kuid unustame seejuures, et ligikaudu 25-30% meie üliõpilaskonnast on spordi vastu peaaegu täielikult inertsed. Õppejõudude-teenistujate hulgas on kehaline loodus levinud veelgi ulatuslikumalt.

Murettekitavat pilti võime näha võistlustel: tribüünid haigutavad tühjusest. Ka siis, kui võidu eest võitleb meeleheitlikult oma õpperühm, kursus või teaduskond! Kui sageli vajavad meie korv- ja võrkpallurid, väravpallurid, kergejõustiklased ja teiste spordialade esindusvõistkonnad oma kollektiivi toetust otsustava tähtsusega võistlustel! Paraku on nad pidanud sellest enamikel juhtudel ilma jääma. Küllap selles on oma süü ka spordiklubil. Liiga tagasihoidlikult oleme reklaaminud meie esindusvõistkondade võistlusi.

Peame jõudma niikaugele, et kõikjal, kus on mängus TPI spordiau kaitsmine, seda ka tõepoolest kaitsmaks: võistlusväljadel, — tribüünil, — kaasaalajate poolt! Tahaks, et tipikaks oleks kõige emotsionaalsem ja samal ajal ka kõige korrektsem ergutaja, et ta oskaks vääriliselt hinnata mitte ainult võitu, vaid ka lõpuni võideldud kaotust! Ja veel tahaks, et meil oleks oma, võidule õhutatav **ergutusühüd**.

Omaette probleem on instituudisest võistluste korraldamine. Siinkohal pole mõtet korjata kõigile tuntud tõdesid. On lihtsalt vajalik tõsta nõudlikkust enda suhtes nendel spordiklubi organisatsioonidel, õppejõududel ja aktivistidel, kes otseselt ühe või teise võistluse läbiviimise eest vastutavad. Peame jõudma niikaugele, et ka kõige väiksem spordivõistlus oleks meil alati läbi viidud vajaliku pidulikkuse ja emotsionaalsusega. Siit tegelikult **algabki õige ja meie kõigile nii vajaliku spordivaimu kasvatamine**.

TPI-s ellu viidav massilise tervistava ja sporditöö süsteem näeb ette kõikide õpperühmade kaasaloõmist teaduskonnasisesest spordivõistlustel ja -üritustel. Paraku jääb osa õpperühmi (eriti vanematelt kursustelt) ikkagi süstemaatilisest spordiharrastusest eemale. Enamasti seal, kus õpperühma spordiorga-

nisaator ei ole oma ülesannete kõrgusel: puudub vajalik aktiivsus, algatusvõime, eeskuju. Nähtavasti tuleb teaduskondade kehakultuurinõukogudel senisest energilisemalt tegutseda eriti mahajäänud õpperühmade kaasatõmbamisel.

Omalt poolt peab spordiklubi juhatus teaduskondade dekanatidega igati tugevdama spordiorganisatsioonide institutsiooni. Õpperühma spordijuhi autoriteet sõltub eelkõige tema vastutustundest ülesannete täitmisel. Teisest küljest on aeg juba ammu küps selleks, et õpperühma spordiorganisatorit tunnustataks instituudi administratsiooni ja ühiskondlike organisatsioonide poolt võrdväärse ametimehena rühmanemana ja grupporgi kõrval. Ärge unustagem, et meie instituudi viimaste aastate edusammud massisportis on suuresti sõltuvad spordiorganisatorite panusest meie ühisesse üritusse.

Põhiprobleemide kõrval esineb ka üksikküsimusi, mille lahendamine on samuti olulise tähtsusega.

Spordiklubi on nime poolest küll klubi, kuid klubi ruumel tal pole. Sellega seoses langeb ära võimalus paljude huvitavate ja vajalike ürituste läbiviimiseks ning üldse klubi töö normaalseks organiseerimiseks. Tahaks väga loota, et instituudi administratsioon võtab selle küsimuse lahendamise peatselt päevakorda, esialgu aga võimaldaks spordiklubile ühe täiendava tööruumi.

Lootusega vaatab TPI a/ü-komitee poole instituudi kehakultuurilaste mitmetuhandeline pere. Spordiklubi kui ametiühingu üks massilisemaid organisatsioone on viimastel aastatel kõik omapoole kohustused mitte ainult täitnud, vaid ka ületanud. Eespool toodud arvud kõnelevad sellest küllaltki ilmekalt. See aga tähendab, et oleme oma töös tõusnud uuele tasandile, millel püsimine (rääkimata edasilükkumisest) nõuab omakorda täiendavat materiaalselt kindlustatust. Loodame, et TPI a/ü-komitee suhtub mõistvalt spordiklubi püüdlustesse ja leiab võimalusi talle täiendavate assigneeringute eraldamiseks.

Kehalise kasvatus ja spordi osatähtsus kaasajal suureneb pidevalt. Üha rohkem inimesi hakkab aru saama, et tänapäeva tsivilisatsioonilt päritud pahede tasakaalustamise ainsaks efektiivseks vahendiks saab olla sport selle kõige avaramas tähenduses.

Jääb vaid soovida, et kogu meie instituudi kollektiiv mõistaks samuti, kuid võrd vajalikkude tööd teevad kehalise kasvatus kateeder ja spordiklubi.

Ärge unustagem neil jõupingutustel tühia joosta!

V. BAZANOV
TPI Spordiklubi juhatuses esimees.

♦ Meie instituudi võrkpallimeeskond on võitnud tänavu kõik koduvabariigis saada olnud tiitlid.

Esireas (vasakult): Viljar Loor TP-51, Aare Ruubel TL-71, Janno Rogenbaum TP-31, Jüri Helila E-33.

Tagareas: Roland Saare MM-31, Tiit Toomsalu KÜ-31, Rein Trei E-15, treener Juhan Kalamägi, Paul Männik (TPI lõpetanu) ja Heldur Loor TE-31. Veel mängisid sel aastal võistkonnas Indrek Lütis AO-11, Arne Toomsalu (TPI lõpetanu), Harri Koplimets EE-92 ja Jüri Paist TM-31.

Foto: TOOMAS ARING.

VABARIIKLIKUL SPARTAKIAADIL

Esmakordselt võistlesid kõrge- mad õppeasutused ENSV IX suvespartakiaadil linnade ja rajoonidega ühes grupis. Kokku oli esindatud 25 võistkonda.

Kuue parema hulka tulid: Tallinn (4186,72 p.), Tartu (984,69 p.), Pärnu (730,9 p.), TRÜ (679,93 p.), Tartu raj.

(475,6 p.), TPI (431,0 p.), TPedl (416 p.), EPA (340,89 p.).

TPI spordiau eest väljas 14 spordialal 117 sportlast. Kõrge järgutsensus ei lubanud kaasa liia kõikidel kavas olnud aladel.

Ülevaatliku pildi TPI sportlaste esinemisest spartakiaadil annab alljärgnev tabel.

	Osavõtjate arv	Punkte	Koht
Võrkpall (M)	10	39	I
Võrkpall (N)	10	33	II
Tennis	5	10,5	III
Kergejõustik	22	199	IV
Kaasaegne viievõistl.	4	26	IV
Väravpall (M)	12	24	V
Korvpall (N)	10	24	V
Ujumine	9	41	V
Sõudmine	3	0,5	VI
Korvpall (M)	10	18	VII
Vabamaadlus	6	16	VIII

Ülejäänud aladel (jahilaskimine, aerutamine, sportvõimlemine, poks, vehklemine) punkte ei saadud.

Esile tuleks tõsta võrkpallurite (treenerid J. Kalamägi, A. Trelin), kergejõustiklaste (R. Toomsalu), tennisistide (V. Topasial), viievõistlajate (T. Puks) tubli esinemist.

Spartakiaadi võitjateks individuaalaladel tulid: kaasaegses

viievõistluses Aldo TAMMSAAR (TP-51), kergejõustikus Malle SANG (ET-71), Toomas SUURVÄLI (TP-91), Heino VALGEMÄE (TP-51), Heino PIIRSAALU (TP-71), Herbert PURDELO (TM-71), Tõnu KALVIK (E-34).

Kõikide alade sportlased valmistusid suurvõistlusteks täie tõsidusega. Saavutatud üldvõistkondliku kuuenda kohaga võime igati rahule jääda.

Kahjuks esines spartakiaadi käigus ka ebameeldivaid nähte. Märkimata ei saa jätta, et meie kaht klassikalise maadluse võistlustele registreeritud võistlejat ei lubatud matile, kuna võistkonna esindaja H. Rattus ei ilmunud õigeaegselt mandaatkomisjonis. Vabamaadlajat Kalju Kukke (TE-31) ja aerutajat Andres Matveret (MM-32) ei lubatud võistleva sportlastele ebakorrektsete soengute tõttu.

Üliõpilaste osavõttu vabariiklikust spartakiaadist tuleb hinnata positiivselt: intensiivistus treening, kasvav spordimeisterlikkus. Teisest küljest kerkisid reljeefsemalt esile ka meie kitsaskohad saavutussportis. Viimaste ületamiseks tuleb spordisektsioonidel teha edaspidi tõsiselt jõupingutusi.

A. TŠESNOKOV

Paremad sektsioonid

TPI Spordiklubi juhatus tegi kokkuvõtte õppesportidõ tulemustest sektsiooniti 1973/74. õppeaastal. Vastavalt juhendile arvestati: a) spordikohtunike, instruktorite ja järgsportlaste ettevalmistamist, b) võistlustel osalemist ja saavutatud kohti.

Esimese grupi näitajate põhjal olid kuus paremat sektsiooni: suusatamine (29 p.), korvpall (23 p.), kergejõustik (22,7 p.), võrkpall (22,4 p.), väravpall (17 p.), ujumine (15,5 p.).

Tagasihoidlikuma punktide arvu poolest nimetagem sulgpalli (2 p.), batuudihüppeid (1,9 p.), jalgrattasporti (1,7 p.), klassikalist maadlust (0 p.) jt.

Teises grupis jätsid aruanded õigeaegselt esitamata allveespordi, klassikalise maadluse, laskmise, lauatennise, orienteerumise, sulgpalli ja suusatamise sektsioonid.

Paremusjärjestus kujunes siin järgmiseks: korvpall (91,7 p.), kergejõustik (73 p.), võrkpall (63 p.), vabamaadlus (29,3 p.), tennis (25,7 p.), ujumine (23,7 p.).

Aruannete põhjal jäid 9 punktiga viimasteks batuudihüpete, jalgpalli, jalgrattasporti, tõstesporti ning 6 punktiga vehklemise sektsioon.

Üldparemusjärjestust mõjutasid võistlustest osalemise eest saadud punktid, kusjuures ainult ujumine tõusis 6. kohalt 4.-le, jättes vabamaadluse ja tennis koha võrra allapoole.

1973/74. õ.-a. parimaks spordisektsiooniks tunnustati korvpallisektsioon (vastutav õppejõud J. Lõssov, treener J. Dudkin). Sektsioon kogus üldkokkuvõttes 114,5 punkti. Parimad saavutused: sektsiooni liige P. Tomson tuli maailmameistriks, TPI I meeskond tuli nii ENSV meistri- kui ka karikavõistlustel II kohale.

Teisele kohale tuli kergejõustik (R. Toomsalu). Punkte — 95,7. Edukuse tagas eelkõige tubli esinemine ENSV IX suvespartakiaadil. Erinevatel võistlustel saavutasid häid tagajärgi T. Suurvälgi, M. Sang, A. Elebrand, T. Pahapill, R. Normak, A. Tikamäe jt. meie kergejõustiklased.

(Järg 4. lk.)

PRIIT TOMSON

Teeneline meistersportlane Priit Tomson õpib mehaanikateaduskonnas peenmehaanikaseadmete erialal.

P. Tomson on mitmekülgne sportlane. Lemmikalaks valis siiski korvpalli. Seda hakkas ta harrastama ligi 20 aastat tagasi Kalinini rajooni laste spordikoolis treener J. Dudkini käe all. TPI meeskonnas on ta tulnud 6 korda Eesti NSV meistriks (1961—1966).

NSV Liidu koondmeeskonna liikmena tuli Priit Tomson kolmel korral Euroopa meistriks (1967, 1969, 1971) ning kahel korral maailmameistriks (1967. a. Montevideos ja 1974. a. Puerto-riikos).

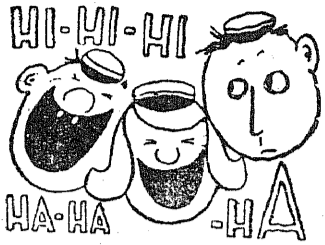
P. Tomson on NSV Liidu

koondise liikmena osa võtnud olümpiamängudest Mehhikos, kus tuli pronksmedalile.

P. Tomsonit tunneme kui avara silmaringiga ja mitmekülgsete huvidega sportlast. Ta on tasakaalukas, tagasihoidlik, võitlejahingega spordimees. Tõukuse, abivalmiduse ja sõbraliku läbisaamise poolest meeskonna-kaaslastega on ta heaks eeskujuks kõigile noortele üliõpilassportlastele.

Arvestades NSV Liidu teenelise meistersportlase Priit Tomsoni väljapaistvaid saavutusi otsustas TPI Spordiklubi juhatus autastada teda Spordiklubi teenetemärgiga ja kanda tema nimi spordiklubi aaramatuse.

SAABASTE viksimise uuest korrast MARSIL

TEENINDUSKOMMENTAAR
Arutasin uut korda oma sõpradega ja otsustasin teema veel kord üles võtta, et i-le täpp panna.

KELLE HUVIDES?

Marsi elanike huvides müüdi, sest viksimata saabastega käimine on ebaesteetiline, eba hügieeniline, ebatervislik ja mis kõige tähtsam — ebasoovitav.

Endine kord, kus marslased viksisid oma saapaid igasugustes kohtades, suvalisel ajal, suvalise viksi ja harjaga, ei garanteerinud töö kvaliteeti ning hädavajalikku korrara (autori sõrendus). Üleminek komplektselt viksimisele garanteerib selle. Vaadake, kui lihtne on kõik: marslane lunastab kvartaliks ette talongide abonentraamatu millele märgitud päevadel võtab kaasa vastava komplekti jalatseid ning viksis need meie kombinadis talongile märgitud kellajal. Kaks põhilist komplekti on järgmised:

I «Kommunaari» säärsaapad. Kalossid.

Sioux-indiaani mokassiidid.
II Vildid.
Koturnid.
Naelkingad (ADIDAS või PUMA).

Kolmandat komplekti talonge müüakse piiratud arvul samaks päevaks ja põhiliselt välismaalastele (nõutav välispass). Kui teil ei ole kõiki komplektis ette nähtud jalatseid, võite puuduvad osta meie kombinadi puhvetist. Kui te neid pärast viksimist tarvitada ei taha, võite panna need spetsiaalsesse konteinerisse, mitte aga tegelda isetegevusliku äritsemisega kombinadi ukse ees. Ortopeedilisi jalatseid saab puhastada Riias raudteejaama ees spetsialiseeritud putkas.

PROGRESS VÕI REGRESS?

Loomulikult progress, sest ma tean veel kahte poissi, kes arvavad, et uus süsteem on vaieldamatult suur samm edasi organiseeritud, täisväärtusliku ja mitmekesistatud viksimise poole. Analoogilisi süsteeme on rakendatud juba mitmel pla-

neetidel väljaspool meie galaktikat. Üleaedset määrivad näiteks niimoodi vankreid ja tõrvavad katuseid.

Kuna süsteem on meil alles uus, esineb mõningaid ebakõlaid. Senine ebakvaliteetne läige on tingitud mitte viksimise halvast teostamisest, vaid viksi tuubide tootmiskõondise «Uq» territooriumil valitsevast ebanormaalsest õhurõhust.

Rabelemist ja raskusi tekitavad osaliselt ka marslased ise. On veel distsiplineerimatuid marslasi, kes topivad vargsi viltilde asemele tšehhi botikuid. Pole harjutud veel sokkide äravõtmisega viksimise ajaks. See pole kuidagi vastuolus hea tooni reeglitega, küll aga võimaldab viksimise ajaks panna sokid kaminavõrele kuivama.

Mars on meie galaktika esimene planeet, kus sellist süsteemi rakendatakse. Asja tuleks laiendada.

Igasugused pretensioonid on tulnud, sest mida saavad marslased teha, kui nii on otsustatud.

YX WIXITA KEC

Hugo Kaselaan 50

24. novembril jõuab meheikka kehalise kasvatus kateedri vanemõpetaja Hugo Kaselaan.

Juubilaril sportlaseteel sai alguse juba koolipõlves. Mitmekülgset sportlikud huvid ja hea füüsilise ettevalmistus lubasid tal ühtviisi edukalt kaasa lüüa

ballimängudes, kergejõustikus, suusatamises. Lemmikalaks jäi murdmaasuusatamine.

Sõjajärgsetel aastatel tuli H. Kaselaan mitmel korral vabariigi meistriks ja eendas edukalt Eesti NSV-d meie maamei trivõistlustel murdmaasuusatamises.

Alates 1961. aastast töötab H. Kaselaan õppejõuna TPI kehalise kasvatus kateedris. Juubilaril kui spordipedagoogi kohta võib ainult kiitvaid sõnu öelda. Tema energiat on jätunud TPI-s nii suusasportlaste edukaks ettevalmistamiseks kui ka igapäevaste kehalise kasvatus tundide andmiseks hoolikuse ja nõudlikkusega.

Viimastel aastatel on juubilar näidanud end ka sporditöös suurepärase organisatorina, elektro-automaatika teaduskonnas kehakultuurikollektiivi juhendava õppejõuna. Viimasel kahel aastal on massispordis parimale teaduskonnale väljamängitav rektoraadi karikas olnud elektro-automaatikateaduskonna trofee.

Kehalise kasvatus kateedri kolleegid ja TPI Spordiklubi juhatus soovivad juubilarile õnne, tervist ja jaksu edaspidisteks kordaminekuteks!

Arvestades vanemõpetaja Hugo Kaselaane teeneid kehakultuuri ja spordi edendamises meie instituudis otsustas TPI Spordiklubi juhatus autastada teda Spordiklubi teenetemärgiga ja kanda tema nimi spordiklubi auruamatusse.

Teenindus on tarbija jaoks

Uus kord meie sööklas on enam kui kaks kuud vana. Ent sööjate viimastest ajendades nii andekat huumorit kui tühja kõhu siiraid vihapuhanguid, mil intelligentne inimene unustab viisaka sõnavara. Kired lõkendavad, aga kui juba kired mängus, jääb reaalsus nendest sagedasti arvestamata. Nimetagem reaalsuseks antud juhul uue korra evitajate tehtud tööd, sisseehitatud uusi liine, seda, et muulaste pikkade järjekordade kaotamiseks tuli midagi ette võtta. Järelikult on sööjatele uue korra maksimaalselt vastuvõetavaks tegemiseks abi vaid kainest ja rahulikust arutelust, mis arvestaks olemasolevaid võimalusi uue süsteemi piires.

14. oktoobril pidasid söökla küsimustes nõu rektor prof. A. Aarna, parteikomitee sekretär B. Hiire, ajü.-komitee esimees L. Hansalu, toiduainete tehnoloogia kateedri dots. A. Virkus, söökla juhataja I. Udrik, pearaamatupidaja A. Ojama ja I tootlustrusti esindaja T. Teras ning A. Jürjen. Allakirjutatu ülesandeks on järgnevalt edasi anda nõupidamisel arutatud.

Sööjate protestid on kaht liiki: oillakse kas komplekslõunate süsteemi vastu tervikuna või pole vastuvõetav talongide etteostmine. Komplekslõunad on igal juhul vajalikud, nende puudumine annab end tunda, kuigi alles ajapikku. (Uskugem siinkohal vanemaid inimesi, kel rikkamad elukogemused ja valutavam magu.)

Rahulolematu talongide etteostmisega on aga vägagi arvestatav. Süsteemile, mis on edu meelne ja mis hästi sobib tehasesöökklasse või ka ühes õppekompleksis asuvasse kõrgemasse kooli, seab omad piirid TPI isepära: tööpäeva jooksul tuleb nii tudengeil kui õppejõududel tööd teha mitmes õppehoones. Teoreetiliselt on küll paljud võimalik, ent praktiliselt on ikkagi nii, et keegi spetsiaalselt Mustamäele Kopliist või Filtri teelt homeks päevaks toidutalongi ostma ju ei sõida. Süsteemi piiratused tingib ka eksamissessioon, mis sugugi ei lange ainult jaanuari- või juunikuusse. Sessi ajal on tuden-

gi peas vaid ikse, igrekuid, konspektijuppe — mõte nii proosalisest asjast kui toidutalongi etteostmine mahub nende vahele jällegi ainult teoreetiliselt.

Järelikult: arvestades kõike ülaltoodut, ei ole meil instiituisi võimalik omaks võtta uut süsteemi nn. puhtal kujul. Vastuvõetavamaks muutuks olukord kombinereerituse olemasolul: kõrvuti etteostetavate talongidega eksisteerib samal päeval talongi ostmise ja söömise piisav võimalus. Momenidil on olukord ilmselt ebanormaalne: söömas käib päevas vaid 500, maksimum 600 inimest (mullu 1500).

Mida on võimalik teha? I tootlustrust lubas järgmist. On võimalik vähehaaval suurendada III liinilt väljastatavate lõunate arvu (s. t. samal päeval ostetavate talongide eest, mis praegu maksavad 60 kopikat), sessiooni ajal kuni poole võrra, 400-ni. Selle arvu suurenemisega kaasnevate järjekordade kasv on võimalik kärpida talongi asemel lihtsalt antud päeva kuupäevaga kassatšeki väljalöömisega, samuti peaks igaljuhul valmis olema paras raha. III liini lõuna hakkaks maksma 40 kopikat ja koosneks supist ning praest. Nii oleks lõuna söödavamaks tehtud paljudele nendele, kes pole rahul sellega, et magustoit kuulub nn. kohustuslikku programmi. Magustoit on võimalik osta täiendavalt juurde nagu praegu piimagi. III liini lõuna jääb siiski kõige tagasihoidlikumaks ja tema suhtes ei tohiks tulla pretensioone: on ju ta eelkõige mõeldud neile, kes iga päev Mustamäel ei tööta ega õpi, kes pole saanud muret seda talongi eelneval päeval. Kes tahab end kindlustada hea ja talle ette teada menüü järgi tehtud toiduga, peab arvestama siiski garantilõunaga, milleks muretsetakse talongid eelnevalt. Eelmüügitalongidega saab süüa I ja II liinilt nagu praegu, I liini lõunakomplekt jääb muutmata (3 toitu, 50 kopikat), II liini lõuna e. «resinduskomplekt» hakkab maksma 70 kopikat, koosneades tootlustrusti esindajate sõnade järgi kvaliteedilt tšesti heast

praest ja supist (ilma magustoiduta).

Iseteenindamisele manitsevad sildid pole üleval mitte söökla seinte kaunistuseks. Kui sööjalt palutakse iseteenindamist, siis see ka tähendab selveste-gutsemist: kandik koos mustade nõudega viiakse pärast lõuna lõpetamist III liini lõppu. Sama kehtib puhvetis sööjate kohta (nende jalavaeva lubatakse lähemal ajal kergendada puhveti lähedale paigutatavate liikatavate riul-kärudega mustade nõude tarvis. Kärusid valmistab meie eksperimentaaltöökoda.) Ilmselt on ise enese järelt koristamine mõjus vahend järjekordade võimalike tõrgete vältimiseks.

Lähem aeg korrigeerib vajakajämised nädala menüü teatavaks tegemises (on vajalikud 6 päeva menüü stendid seinale, mitte praegused paberitükid laual).

Loodetavasti on ülalkirjeldatud muudatused õige pea söökla näha, osa neist vahest juba selle kirjutise ilmumise ajaks. Kuidas olukord kujuneb, seda näitab praktika. Et aga reaalsust tuleb kainelt hinnata, on selge. Süüa peavad kõik meie maja inimesed saama, ent olemasoleva söökla ruumiga peame toime tulema veel aastaid. (Üks võimalus on II ühiselamu I korruse söökla väljehitamine, ent seegi veel vaid perspektiivis).

Lõpetuseks arutelult kõlama jäänud mõte: teenindus on tarbija jaoks, mitte tarbija teeninduse jaoks. Sellelt põhimõtelt lähtuvad momendi tulipunkti küsimuses — meie maja söömise probleemid — nii instituudi juhtkond kui ka uue korra eest seisjad I tootlustrustist. Kuna kord nn. puhtal kujul pole enamikule vastuvõetav, tuleb teda võimaluse piires tarbijale kohandada. Ühise arusaamisega ja vastastikuse mõistmisega annab siin enam teha kui kirgede õhutamisega ja vastastikuse materdamisega. Sööjatena proovigem jääda oma tavalisele temperamendile truuks ja pisut kaasa aidata, see on vist: kasvatada harjumust.

HILLE OK

PARIMAD SEKTSIOONID

(algus 3. lk.)

Kolmanda koha hõivas võrkpall (A. Trelin). Punkte — 86,6. TPI meeskond (treener J. Kalamägi) tuli toime suursaavutusega, võites nii ENSV meistri-kui IX suvespartakiaadi võitja nimetuse. Meeskonna löögijõust räägib ilmekalt seegi, et seitsmelt turniirilt toodi koju kuus esikohta. Ka naiskond püsis kogu hooaja vältel stabiilselt kolme parema võistkonna hulgas.

Kahju, et allveespordisektsioon ei esitanud õigeaegselt materjale, mistõttu jäid kon-

kursi ukse taha sellised toredad tulemused nagu Euroopa ja NSV Liidu meistritiitlid (J. Kravets, T. Dolotovskaja, K. Kõrm).

Viimaseks jäi klassikalise maaduse sektsioon (treener H. Rattus).

Spordiklubi juhatus otsustas I—III kohale tulnud sektsioonipremeerida 1974/75. õppeaastal sõiduga sõprusvõistlustele vennisvabariigi üliõpilassportlastega.

I. MÄRTSON
TPI Spordiklubi juhatuse aseesimees

Mood

Kõik räägib selle poolt, et meeste pikkade juuste mood ilmselt möödub. Paljudes maades on juba omaks võetud, et meeste juuksed ei tohi olla tikust pikemad. Eriti on selle poolt naised, keda nähtavasti on ära tüüdanud konkurents soengutes. Hollandis näitaks avaldasid otsustavalt oma poolehoidu meeste lühikeste juuste suhtes 60% naistest. Lühikeste juuste vastu oli vähem — 25% naised pluss parfumeeria-kaupluste omanikud — läheb ju lühikestele juustele märgatavalt vähem šampooni.

PARIM VANUS

Professor Anderson Kalifornias ülikoolist kinnitab, et mehe parim iga on 26 aastat. Just nii vanalt, ütleb professor, pani Albert Einstein aluse oma relatiivsusteooriale, Aleksander Suur alustas oma vallutusretki, Lincolnist sai poliitik, Shakespeare kirjutas oma esimese suure teose, Leonardo da Vinci tunnistas pintsi meisterlikuks valdajaks.

„MEIE“ KONTSERT

29. novembril kell 19.00 toimub TPI aulas ansambli «MEIE» kontsert.

Üliõpilaste ja töötajate tootlustamise olukorra kontrollimiseks on moodustatud komisjoni koosseis: esimees — pearaamatupidaja A. Ojama, liikmed — toiduainete tehnoloogia kateedri dotsent K. Kask, töökaitse kateedri dotsent G. Kii- vet, rahvakontrolli komitee esindajana toiduainete tehnoloogia laboratooriumi vanemteadur T. Liebert, õpperühma EE-92 üliõpilane A. Needo (ühiselamu nr. 2, tuba 209). Komisjoni esimehe poole võib kõikides komisjoni kompetentsi kuuluvates küsimustes pöörduda esmaspäeval, kolmapäeval ja reedel peale keha 15.

Kallis Anne!
Südamlük kaastunne Sulle
VANAEMA
surma puhul.
TI-71

Vastutava toim. asetäitja
M. RANDVEER
«Таллинский политехник», орган парткома, ректората, Комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института.
Trükikoda «Ühiselu», Tallinn
Pikk 40/42.
Hind 2 kop.
Tell. nr. 2068